

ges mange Stedår. Vi mener derfor, vi skal tage Esbjerg-Sagen som et konkret Tilfælde og ellers i Almindelighed og paavise, at det skader saavel Børn og Undervisning som Lærerinderne. Derefter vil vi saa henvise til vore tidligere Skrivelser desangaaende og bede Ministeren tage sig af Sagen. Det er Ministeriet, der er vor bedste Støtte.

D.K. i Esbjerg henvendte sig, straks da Sagen kom frem, til mig, og jeg har korrponderet med dem derom og lovet at bringe Spørgsmaalet frem her. De har forespurgt, hvad de skulde foretage sig, og om Lærerinderne dernede skulde gaa til Ministeriet sammen med D.K. De bør sikkert rejse herover og selv gaa til Ministeren, men jeg tror ikke, vi skal gaa sammen.

Marie Egeberg mente, det var ligefrem mod Loven om Kvinders og Mænds lige Adgang, naar man fastsatte den Slags Forholdstal.

Formanden paatalte den forunderlige Motivering, Dagmar Nielsen havde indledet denne Sag med. - D.K. havde dog adskillige Gange rettet Henvendelse til Ministeren netop ang. denne Tendens til at skubbe Kvinder ud.

Dagmar Nielsen vilde gerne afværge den Misforstaaelse, at hun skulde have haft til Hensigt at rette noget Angreb paa Fællesstyrelsen. Hun mente blot, det for Medlemmerne ude omkring var langt mere betydningsfuldt at have Opmarksomheden henvendt paa slige Tilfælde end paa, om en Komite valgte en Mand og en Kvinde til i Fællesskab at udføre et Arbejde.

Formanden fandt, at D.K. naturligvis maatte rette en Henvendelse til Ministeren. Udvalget maatte selv passe paa, naar Tiden dertil var inde.

Fællesstyrelsens Medlemmer var enige herom. Thora Pedersen vilde give Esbjerg Kredsen Meddelelse.

Lønningskommissionen.

Formanden: Lønningskommissionens Betænkning er kommet. - Den rører ikke ved Princippet "Ligelønnen", og den anerkender den gifte Kvindes og samgifte Tjenestemænds Ret til at beholde deres Embeder.

Den viser tydeligt, at man helst ser, den kv. Tjenestemand gaar, naar hun gifter sig - ja, den tilbyder hende en lille Udstyrshjælp, om hun gaar straks ved Ægteskabets Indgaaelse; men da det staar hende ganske frit for, om hun vil gaa eller ej, mener jeg, vi skal forholde os rolige. - Forøvrigt er det ikke saa urimeligt, om hun faar lidt, naar hun gaar uden at være pensionsberettiget; hun har da været Staten en billig Arbejdskraft gennem flere Aar og bidraget med 5 % af sin Løn til den Pension, hun nu gaar Glip af.

Der er ogsaa en Paragraf, hvorefter det kan paabydes en kv. Tjenestemand, der er gravid, at tage Permission 3 Maaneder før Fødselen, hun faar da halv Løn; her tænker man navnlig paa Lærerinderne og Sygeplejerskerne. Hun faar her en Pligt, men ikke en Ret til Tjenestefrihed.

Ligeledes er der indført den Bestemmelse, at Sygeplejersker ved Statens Hospitaler skal søge deres Afsked, naar de er 60 Aar, det er deres Pligt. Har de da ikke længere deres fulde Arbejdskraft, faar de fuld Pension; - er de fuldt arbejdsdygtige maa de vente.

Vejledning i Valg af Erhverv.

Hedevig Matthiesen havde faaet "Kv. & Sf."s Redaktion til i hvert Nr. af Bladet at optage en Vejledningsartikel i et eller andet Fag. - Udvalget havde konstitueret sig paa den Maade, at Dr. Dida Dederding tog alle Forespørgsler ang. Studiefagene.

Presseudvalget.

Hedevig Sonne Hald forespurgte, om det ikke var muligt, at Distrikterne, naar de skulde have noget udsendt til Pressen og i visse andre Tilfælde, kunde faa det maskinskrevet og kopieret inde paa Hovedkontoret, da Distrikterne jo kun raadede over faa Midler, og det vilde være en stor Lettelse for dem.

Marie Illun svarede hertil, at det vilde blive uhyre vanskeligt for Hovedkontoret at overkomme dette, i hvert Fald at maskinskrive og tage Gennemslag. Noget andet var det, dersom Distrikterne engang i-